

cio tienen, si fuera respecto de precepto de Derecho Natural, seria vencible, y gravemente peccaminosa, no crassa, ò supina; de lo qual se vea à Sanch. lib. 1. Summæ, cap. 17. num. 21. y sera conveniente dexarlos en essa fec. Aunque parece esta doctrina conforme à la proposicion 30. condenada por Alexandro VII. bien mirado no lo es; porque aqui se afirma, que ay ignorancia invencible; pero que esta si fuera respecto de precepto natural, dificultosamente se juzgàra invencible, mirada de parte del mismo precepto: lo vno, porque este pide mas advertencia, y el mismo la excita: lo otro, porque la mucha suavidad con que la Iglesia se porta en sus Preceptos (especialmente los que tienen por fin el exercicio de virtud) les hace creer à muchos, que son bastantes algunas desconveniencias, que en su observancia hallan, para ser excusados dellos: Lo cierto es, que si se ofreció duda, ò escrúpulo de si avia bastante excusa del ayuno, debian assegurarse, ò certificarse; y no aviendola, pecaron gravemente, dexando de ayunar sin deponer duda, ò escrúpulo; y contra esto parecen aquellas palabras de la proposicion condenada: *Ni estàn obligados à certificarse si el trabajo es incompatible con el ayuno.*

308 Sexagenarius etiam si robustus, excusatur à ieiunio iuxta probabilem opinionem, quam refert Diana, 1. part. tract. 9. ref. 20.

insuper mulier quinquagenaria; & sufficit, quod sexagenarius, aut quinquagenarius annus captus sit: Vide hæc, & alia in foro conscient. tract. 2. cap. 5. §. 3. à num. 216.

TRIGESIMAPRIMA. propositio.

EXCUSANTUR ABSOLUTE A precepto ieiunii omnes illi, qui iter agunt equitando, utcumque iter agant, etiam si iter necessarium non sit, & etiam si iter vnus diei conficiant.

Damnata.

EXPLANATIO.

309 **A**dvertendum, quod licet hæc propositio tria asserat: 1.

quod excusantur à precepto ieiunii omnes illi, qui equitando iter agunt, quomodocumque fiat: 2. etiam si iter necessarium non sit: 3. Et etiam si iter sit vnus diei; & omnia damnentur ab Alexandro. Tamen 2. & 3. sunt ampliationes, & adhærent à ad primum; ad illud scilicet, verbum: *Equitando.* Vnde declarat Alexander: quod non excusat à precepto ieiunij iter equitando, si iter solum sit vnus diei; & vt ait Bonacina de Precept. Eccles. disp. vltim. quæst. 1. punct. vltim. num. 11. *Hoc genus itineris (nimirum equitando) facilius peragitur cum ieiunio, quam repleto ventre.* Præcipua ergo ratio est: qui iter vnus diei

diei, & in suavi, seu morigerato quadrupedo, levisque gressus non defatigat equestrem, nec debilitat sufficienter pro excusando ieiunio.

310 Si autem iter necessarium non fuit, & tamen in eo factis defatigatus est homo, de facto obligatus non manet. Sed inspicendum est, vtrum prouideri se ex illo impediendum ad ieiunandum, & si prouiderit, tunc peccavit contra præceptum. Attende tamen ad sequentia.

311 Adverte, non esse damnatam hic opinionem NN. Salmon. tom. de peccat. disp. 5. dub. 6. à num. 103. cum vtroque Sanchez, Filiuc. Fagundez, & alijs asserentium, non esse peccatum grave contra legem opponere impedimentum ad adimpletionem legis graviter obligantis, si tale impedimentum (nota) extrahit subditum ab obligatione legis. Etiam si apponatur animo eximendi se ab ea; & huiusmodi est defatigatio, etiam voluntarie, hoc est, sine aliqua necessitate causata; & huiusmodi etiam est infirmitas voluntarie, & absque causa sumpta, vt est effusio sanguinis per scissionem venæ, quamvis peccet aliàs graviter contra propriam charitatem. Ratio est: quia Ecclesia non obligat defessos, vel infirmos.

312 Sed non est huiusmodi, qui Breviarium projicit in mari, ne recitet: quia etsi talis excusatus sit, dum non habet, manet sub obligatione legis; & sic peccavit

contra legem, quando impedimentum apposuit, cum non se extraxerit ab obligatione. Et huiusmodi etiam est, qui prouidens se omitturum Sacrum in die festo, somno se tradidit: nam etiam in hoc casu manet sub obligatione legis. Et hoc licet, supposito impedimento, maneat vterque excusatus; quia non est idem, non obligatio, ac excusatio ad obligationem implendam. Vide Salmon. à num. 98. & 105. in fine, & Curs. tom. 3. tract. 1. cap. 2. punct. 10. à num. 158. & num. 164. casum propositionis præcisè excipio, si in hac doctrina comprehenditur, quia ruinosum cum Sancta Ecclesia iudicari debet. Vnde non est damnatum asserere, quod qui pedestres iter non necessarium agunt vnus diei tantum, vel trium leucarum, si debiles sunt etiam intentione se ab obligatione legis eximendi, non peccant graviter. Vide ad hæc omnia forum consc. tract. 3. cap. 2. §. 2. n. 622.

313 Non damnatur hic 1. asserere, quod si iter sit plurium dierum, quamvis equitando, deobligat à ieiunio; & idem, etiam si in curru, lectica, vel ferculo, vulgò *coche*, ò *litera*, sed hoc cum debilitate iter agentis regulandum est; & si iter sit cursatim, vulgò *à la posta*, quamvis vnus diei sit, etiam deobligat: Vide Leand. à Sacrament. de ieiunio, tract. 5. disp. 8. quæst. 99. Non tamen concedo, quod si iter sit duorum, vel trium dierum, deobliget ieiunium;

TRIGESIMAQUARTA
propositio.

IN DIE PALMARUM
recitans Officium Paschale, satisfacit
præcepto. Damnata.

EXPLANATIO.

330 **S**entiendum est, quod obligatus ad horas, non satisfacit præcepto, in Dominica Palmarum per Officium Resurrectionis; quia ita declarat Alexander. Ratio est: dissonantia maxima inter diem Passionis, & Officium Resurrectionis: Vnde si est Beneficiatus, tenetur ad restitutionem.

331 Et licet in specie non sit damnatum, quod id possit fieri in alijs Quadragesimæ, & Adventus Dominicis, & in vtriuslibet ferijs, & in tribus Dominicis ante Quadragesimam, iudico omnino id non posse fieri, quia eadem datur ratio: Vide num. 98. Vnde, qui in his diebus non haberet Breviarium ad recitandum Officium illius diei, & memoriter sciret Officium Resurrectionis, non teneretur ad hoc; & idem sentio de quolibet Officio per annum, respectivè ad Officium Resurrectionis; quia qui non potest id ad quod obligatur, non tenetur ad id, ad quod obligatus non est.

332 Iudico tamen: quod si memoriter sciret Officium novem lectionum, v. g. de Sanctissimo, aut de B. Virgine, & Officium

diei esset Sancti, aut Dominicæ per annum, teneretur; quia ita debet præsumi de superioris mente, præcipuè in opinione referenda, num. 334.

333 Suppono: quod ex devotione, aut ex alio iusto motivo recitari potest in die Palmarum Officium Resurrectinis. Non damnatur hic 1. quod extra Adventum, & Quadragesimam, possit commutari Officium diei in Officium Resurrectionis; sed hoc solum admitto, interveniente gravi, & urgente necessitate, nondum deobligante, sed causa dante, v. g. fatigatus ex itinere, vel valetudinarius, qui etsi obligatus ad recitationem, molestum illi erit Officium longius; ita Lumbier, tom. 2. fragment. numer. 788. & alij.

334 Non damnatur 2. opinio asserens, quod in alijs Officijs possit pensum Officij diei per aliud brevius impleri, v. g. recitare de Sanctissimo, aut de B. Virgine in die Dominici Officij, vel de Sancto pro feriali, si absque causa fiat, erit veniale, si cum moderata causa, nullum; & non pro ter, aut quater tantum in anno, sed toties, quoties. Quæ opinio est Villal. nostr. Anton. Azor, Lessij, & aliorum apud Curs. Moral. tom. 4. tract. 6. cap. 3. punct. 4. num. 18. Ego verò mortale cum illo iudico, à num. 20.

335 Religiosi Professi Choro deputati, & in Sacris non ordinati, & Moniales obligantur, iuxta communioem opinionem ad Of-

Officium Divinum privatim quotidie recitandum, si Choro non intersint, ex consuetudine multis ab hinc annis introducta; vt videri est in Suarez de Religion. tom. 2. lib. 4. cap. 27. num. 9. Sanch. Concil. tom. 2. lib. 7. cap. 3. dub. 3. n. 6. & 12. Et iuxta hunc assensum idem dicendum est de prædictis, ac de reliquis ad Divinum Officium obligatis. Solum, quod in Monialibus frequentius occurrent causæ, vt recitent Officium brevius modo dicto, num. 333. in quibus diiudicandis non scrupulose procedendum est.

336 Ex concessione Innocentii IV. possunt Moniales commutare sibi autoritate propria Officium diei cum rationabili causa, puta, si scrupulosa sit Monialis, in Officium Laicarum. Quod etiam Religiosi, qui in privilegijs participant, facere possunt; ita Pillizziar. tom. 1. tract. 5. cap. 8. num. 129. & tom. 2. tract. 10. cap. 6. num. 16. & Curs. tom. 4. tract. 16. cap. 3. punct. 7. num. 62. vide ad hæc, & alia de Horis Canonicis, forum consc. tract. 2. cap. 5. §. 4. num. 223.

337 Religiosi vnius Ordinis non possunt ex vi communicationis privilegiorum Officia Sanctorum alterius Ordinis recitare; quia mens Pontificis est, hoc illi tantum Religioni concedere Beneficiati tamen commensales alicuius Conventus valent Officia illius peragere. Sicut & Tertiarij proprie tales; de quo videbis Quint. Duñ. tom. 2. tract. 8. singul. 17.

& 18. Non verò, qui præcisè sunt Confratres, vt qui portant Cordam, Corrigiam, aut Scapulare: licet isti gaudeant privilegijs, quoad indulgentias tantum, & remissionem peccatorum: Ita Cursus Moral. tom. 4. tract. 18. cap. 1. punct. 7. §. 1. num. 94. fine. Ex Rodriguez, & Bruno Casseag. Item Lumb. ad hanc propositionem, num. 790.

TRIGESIMAQUINTA
propositio.

UNICO OFFICIO POTEST
quis satisfacere duplici præcepto
pro die præsentis, & crastino.
Damnata.

EXPLANATIO.

338 **S**entiendum est, non posse satisfieri vnico officio pro duplici præcepto, nimirum pro die præsentis, & crastino, quamvis hora competenti pro utroque die recitetur; quia ita declarat Alexander. Casus est: Si recitas hodiè matutinum vespere hora quinta solum satisfacit, vel pro hodiè, vel pro crastino. Ratio est: quia pro quolibet die distinctum ab alio onus recitationis Officij præcipitur, in honorem illius diei: vnde si duplex Officium non recitatur hora competenti, non satisfit pro duplici die.

339 Tum, quia Ecclesiæ mens, & intentio est, quod septies in die laudem Ecclesiastici dicant Deo
E 2 per

321 Non damnatur 3. affirmare, quod absque Bulla Cruciatæ possunt pauperes, & itinerantes, si aliud ad victum, vel vnicum sufficiens prandium non habeant, edere ova, & lactinia. Et addit Corella hic, quod mendici possunt absque Bulla manducare resida ovorum, & lactiniorum, quæ ex mensis habentium Bullam illis elargiuntur.

322 Non damnatur 4. quod ex alijs causis possint ova, & lactinia edi, vt cantores ad vocem conservandam, vel si saluti noceant aquatilia, seu salitrosi cibi, vel ex aliqua infirmitate.

323 Non damnatur 5. asserere, quod illi, qui per communem Cruciatæ Bullam ova, & lactinia comedere in quadragesima non possunt, vt Ecclesiastici, & Religiosi (non loquitur de Regularibus Militaribus, de quibus ex alio capite dubitatur) licet illis per eandem Bullam comedere ea in Dominicis quadragesimæ. Ita Trullenc. in Bull. lib. 1. §. 4. dub. 7. num. 2. cum Anton. Gom. Corduba, & alij, & hanc opinionem probabiliorē iudico, ac oppositam: nam in Bulla Latina prohibetur Sacerdotibus, & Regularibus, alijsque exceptis, vltus ovorum, & lactiniorum in diebus ieiunij quadragesimæ: ergo extra istos dies possunt illis vesci; sed dies Domini non sunt dies quadragesimalis ieiunij, sed tantum dies abstinentiæ: ergo in illis possunt personæ excepta per Bullam, ova, & lactinia edere. Sic Tru-

llenc. citatus, qui asfert Villal. tractat. 27. claus. 6. num. 11. sine asserentem, non esse in praxi condemnandam; & Diana, tract. 11. ref. 5. ait, esse probabilem, & in praxi tutam, & Ludovicus à Cruce valde probabilem existimat in expositione Bullæ, disput. 1. cap. 5. dub. 18. num. 5. Item prædictæ personæ possunt licite ova, & lactinia edere ex eadem Bulla, si sexagenarij sunt, in diebus ieiunij quadragesimæ; quia ita illa illis concedet; & intelligitur incepto sexagesimo anno: nam in favorabilibus sumitur inceptus pro completo; sicut in honoribus, iuxta illam regulam: *In bonoribus annus ceptus habetur pro completo. Leg. Ad rem publicam, ff. de muner. & honoribus, & in concordat. Glossa, v. Exegerit, & cap. Cum in cunctis, de elect.*

324 Quæres: An per privilegium concessum Religiosis Ordinis Sancti Iacobi, quod asseratur in Regio Conventu de Vcles, vt ova, & lactinia possint in quadragesima edere, valeant Regulares aliorum Ordinum, quæ in privilegijs communicant, comedere illa? Respondeo negando: quia tale privilegium non est participabile ab alijs Religionibus, vt probat latè Mendo, lib. de Ordinib. Militar. vbi videbis eum; & Diana, part. 9. tract. 8. ref. 67. nullatenus admittit pro alijs Regularibus tale privilegium, & N. Anton. à Spiritu Sancto de privileg. Reg. in partic. tract. 2. disp. 1. sect. 3. §. 2. n. 140. irresolutus manet.

Yat

325 Vnicum peccatum specie, & numero committit, grave tamen, qui in die quadragesimali in vnico prandio carnes, & ova, & lactinia comedit; quia etsi diversa præcepta, & diversam videantur prohibere materiam: ipsa tamen materia, vt prohibita, se habet, vt includens, & inclusa: nam in ovis, & lactinijs prohibitis censetur prohibita caro: & frangens præceptum abstinentiæ carnis, frangit præceptum abstinentiæ ovorum, & carne inclusorum respectu fractionis.

326 Dixi, in vnico prandio: nam si pluribus moraliter vicibus ova quis comedit, plura numero peccata committit; quia cum præceptum, sive consuetudo lactinia, & ova non comedendi sit divisibile, tot peccata committit, quot fuerint transgressiones. Corella hic.

TRIGESIMATERTIA propositio.

RESTITUTIO FRUCTUUM
Beneficij causa omissionis recitationis Divini Officij potest suppleri per quascumque elemosinas, quas ante Beneficiatus erogaverit ex fructibus Beneficij.
Damnata.

EXPLANATIO.

327 **S**entiendum est, quod Beneficiarius non potest supplere pro obligatione

restituendi ob horas omittas per quascumque elemosinas, quas ante omissionem fecerit ex fructibus Beneficij; quia ita declarat Alexander contrarium damnando.

328 *Ly per quascumque*, intellige, nec per aliquam earum; & potiori ratione, non potest satisfacere per elemosinas antea factas bonorum non Beneficij.

329 Ratio horum est: tunc, quia nondum erat contractum debitum, quando facta fuit elemosina: ergo non potest esse restitutio; & opus illud ante omissionem fuit misericordiæ, non iustitiæ, vt est restitutio: tunc, quia si hoc esset licitum, omitteret facilius Beneficiarius horas, sciens iam habere satisfactum. Non est damnatum asserere, quod per quascumque elemosinas, seu pia opera postea facta; quoruncumque bonorum satisfacit; quia ita de Beneficiato præsumitur: Vnde si per has positivè noluit satisfacere, dum elargiretur, non facit satis; quia in contrarium est præsumptio, & regula posita, num. 247. non intelligitur de obligationibus iustitia: Vide explicationem propositionis. 20.

nium, nisi accedente alia circumstantia debilitatis, vel inclementiae temporis, aut equi, sive muli, vulgò *trotones*. Torrecilla, & Corella. Non damnatur 2. quod etsi equitando, & vnus diei sit iter, excusetur equitans, si debilis sit. Non damnatur 3. quod si itinerans non invenit in diversorio, & opidulo necessaria ad victum, inspecta complexione personae, non tenebitur ad ieiunandum, vt si nobilis, & delicatus solum habeat olera, & poma. Sanchez, Concil. part. 2. lib. 5. dub. 15.

314 Filgueira hic asserit, non esse in praesentia damnatum asserere, quod qui iter vnus diei confecit; si octo, aut decem Hispanicis leucas in eo ambulavit, ad ieiunium non est obligandus; nam propositio damnata dicit: *Utrumque iter agant*; sed meo videri, ex hac parte non effugit damnationem: nam *ly utrumque* non cadit supra iterationem leucarum itineris; cum potius supponat, quod sit vnus diei iter, qui communiter reputatur octo, vel decem leucarum. Insuper, & quod vnus diei sit iter taliter in propositione supponitur, quod potius sit ampliatio illius; nam ita in vltima clausula asserit: *Et etiam si iter vnus diei conficiant*. Vnde *ly utrumque*, appellat supra modum equitandi, sive sit equo, sive curru, lectica, aut ferculo, vel alio, si datur commodiori modo.

315 Non damnatur 4. quod re-

ferre ieiunium illius diei, in quo iter faciunt, in alium diem Ecclesiae ieiunio, aut alia gravi obligatione, vt ex voto non occupato, ex privilegio vivae vocis oraculo Leonis X. & intelligitur non excusante itinere ab obligatione ieiunij: nam si excusat, non est opus translatione ad illum omitendum licite. Et ita erit in itinere equitando vnus diei. Sic refert Rodrig. tom. 2. qq. regular. quaest. 101. art. 3. Bordon. tom. 2. resol. 108. num. 7. & Casarr. in comp. privileg. v. *Itinerantes*, num. 6. & docet Sorbus, quem refert, & sequitur Pasqual. de ieiunio, decis. 416. num. 3. Cruz, lib. 1. cap. 6. dub. 22. concl. 4. N. Anton. à Spiritu Sanct. de privileg. Regul. in particul. tract. 2. disp. 1. sect. 3. §. 2. num. 144. Pillizzar. tract. 5. cap. 5. num. 44. fine.

316 Sed timorati, experientia dictante, non vtuntur eo privilegio, nec ego vterer eo, nisi in dubio, an itineris labor sufficeret ad excusandum à ieiunio; praecipue si equitando, aut in quadriga fiat; nam hoc privilegium concessum est Minoribus; eo quod ipsi frequentè pedestres iter faciant. Veruntamen est, quod vt ait Pillizzarius in generali privilegiorum communicatione non apponuntur restrictiones, quae in huius, aut alterius privilegij concessione appositae sunt; & ideo communicantes in hoc privilegio, quamvis equitando fiat iter, eo vti possunt; sed ego (vt dixi) cum

ea limitatione tantum ieiunium transferrem. Et notabis, quod licet hoc privilegium fuerit vivae vocis oraculum, & sublata fuerint vivae vocis oracula; tamen quae fuerunt ante Sixtum V. & nemini praediuicantia, confirmata sunt per Bullam, vt probat Bordon. tom. 1. resol. 3. quaest. 3. & resol. 18. quaest. 4. n. 7. & huiusmodi est hoc relatum.

TRIGESIMA SECUNDA propositio.

NON EST EVIDENS, QUOD
consuetudo non comedendi ova, &
lacticia in quadagesima obligat.
Damnata.

EXPLANATIO.

317 Sentiendum est, quod consuetudo non comedendi ova, & lacticia in quadagesima obligat: nam sic ab Ecclesia recepta est, & ab Alexand. hic declarata. Vnde licet non sit damnatum asserere, quod ex vi iuris, seu praecipii Ecclesiastici (vt Torrecilla hic ait) non obligat sub mortali: attamen duo sentio: Primum, quod etiam ex vi iuris obligat (vt ait Moyam) tom. 1. tract. 6. disp. 5. quaest. 2. num. 6. Secundum, quod in praesenti damnatur opinio affirmans, non obligari sub mortali ex vi consuetudinis: nam materia est gravis, & ita receptum habent fideles, communiter de hac materia vt gravi se accusantes; & neminem has propositiones exponentium

vidi contrarium sentientem.

318 Dixi, etiam ex vi iuris: nam etsi verba in cap. *Iuris, denique*, dist. 4. (nimirum) *par est, vt quibus diebus à carnibus abstineamus, ab his qui sementinam à carnibus trahunt originem, ieiunemus, à lacte, videlicet ovis, & a seo*; non videbantur praecipiva: attamen, quia ea verba fuerunt responsio ad interrogationem, quae facta est à Sanct. August. Episcopo Anglorum, D. Gregor. Papae; an obligaret abstinentia lacticianorum in quadagesima, sicut & carniuum? Et respondet illis verbis, quibus declarat adhibita ratione, quod sicut vnum, sic & aliud; propterea obligativa esse decerno; & consequenter obligationem non comedendi ova, & lacticia, in quadagesima, etiam ex iure provenire, & huius sententiae sunt plures Authores: Vide Hozes hic, à num. 6.

319 Non damnatur hic 1. quod in alijs anni diebus praeter quadagesimam possint ova, & lacticia edi.

320 Non damnatur 2. opinio Enriq. August. sect. 16. quaest. 8. & Mach. tom. 1. lib. 2. part. 4. tract. 3. docum. 2. num. 4. & aliorum asserentium, quod in Dominicis quadagesimae est licitum absque Bulla Cruciatæ edere ova, & lacticia. Licet longè probabilius sit contrarium, ob declarationem Congregationis Indicis, & Sancti Officij: Vide Dian. 1. part. tract. 11. ref. 5. & part. 10. tract. 11. ref. 45. & Moyam, num. 8.

per septem Canonicas Horas ad exemplum Prophetæ, *Septies in die laudem dixi tibi*, Psalm. 108. & qui vnico matutino pro duobus diebus applicat, non laudat Deum prædicto obsequio; cum pro vno die matutinum deficiat, ait Mag. Hozes, num. 20.

340 Benè verum est: quod vnica actione potest quis satisfacere duplici præcepto, facta tempore competenti, siue præcepta diversum motivum habeant, siue non, v.g. vnica elemosina adimplere possum poenitentiam Sacramentalem, & succurrere extremè indigenti: illud ex motivo Religionis, vel iustitiæ vindicativæ: Hoc charitatis, & vnico Sacro adimplere præceptum Missæ in Dominica, & pro festo Sancti Petri in ipsa incidente; & vnico ieiunio pro Vigilia Sancti Matthæi, & feria temporum; sed hoc intellige dummodò de præcipientis mente contrarium non constet, aut præsumatur, sicut communiter non præsumitur de Confessario imponente poenitentiam, quod velit esse opus aliàs præceptum. Et ita etiam in præsentia, nam de mente præcipientis constat, quod pro quolibet die vnum præcipiat Officium distinctum numero ab alio alterius diei; quod probat inconcussa recitantium praxis: Vide Cursum Moral. tom. 4. tractat. 17. cap. 1. punct. 6. §. 1. circa hoc aliquas regulas assignantem.

341 Qua autem hora recitari possit? Dico, quod matuti-

num ex consuetudine, vt testatur Navarrus de Orat. cap. 3. numer. 6. potest anticipari, & ab hora secunda diei antecedentis recitari, vt ait Sanchez, tom. 2. Concil. lib. 7. cap. 3. dub. 37. num. 3. Trullenc. Decalog. lib. 1. cap. 7. dub. 18. numer. 8. & alii plures; & quod in Quadragesima hora undecima, vesperis recitatis, asserit Sanchez, ibi, dub. 37. num. 4. quia iam ex tunc incipit dies festus crastinus. Respectu autem aliarum horarum non datur talis consuetudo, etsi aliqui posse anticipari, etiam dixerunt, vt ait Diana, 2. part. tract. 12. resol. 39. Et ideò omninò dicendum est, debere recitari, à puncto mediæ noctis incipientis diei, vsque ad mediam noctem sequentem, qua finitur; & intra id tempus, anticipare, vel postponere, non erit lethale; erit tamen veniale recitare absque causa vesperas, & completorium primo mane. Ita Sanchez citat. cap. 2. dub. 36. num. 4. Trullenc. dub. 10. num. 5.

TRIGESIMASEXTA propositio.

**REGULARES POSSUNT
in foro conscientia vti privilegijs,
quæ sunt expressè revocata per
Concilium Tridentinum.
Damnata.**

EXPLANATIO.

342 **D**icendum est, quod non possunt Regulares vti privilegijs expressè revocatis in Concilio Tridentino; & affirmare contrarium, damnat Alexander. Ratio est: nam eadem potestas est concedentis antea, & revocantis postea, in Trident. ergò cum attendendum sit posteriori voluntati, indè est, quod absque fundamento asseritur, talibus privilegijs vti posse.

343 Et eadem ratione affirmo, nullo modo intelligendam esse damnationem de privilegijs, postea revalidatis, vel novitè concessis. Et adverte: quod dicta damnatio solum intelligitur de privilegijs, quæ in Concilio Tridentin. habent clausulam expressè revocatoriam, qualis ista est: *Non obstantibus, quibuscumque privilegijs in contrarium.* Nam propositio assererat: *Expressè revocata.* Non verò de illis circa cuius materiam, etsi contrarium Tridentin. disposuerit, non apposit fuit clausulam revocatoriam eorum. Ita Lumb. tom. 2. num. 794. & alij.

344 Vide Ioannem à Cruce de Statu Religioso, lib. 3. dub. 6. vbi affert casus expressè per Tridentin. revocatus; alii autem sunt non expressè revocati. Quales sunt: 1. quod Regulares possint Officia Divina celebrare tempore interditi, & sæculares admittere: 2. quod possint extra tempora ordinari in Dominica, vel alio die festo: 3. quod à Prælatibus possint dispensari in interstitijs: 4. quod Regulares possint dispensare in petitione debiti cum coniugatis incestuosus. Vide Corell. ad hanc propositionem.

345 Probabile etiam est: quod *vivæ vocis oracula*, videlicet, privilegia Regularibus concessa, verbo tantum, non sunt revocata, si expressè per Tridentinum non revocata sunt; quod quidem hic non damnatur, vt ait Torrecilla hic, 1. part. num. 5. Quæ autem ita sunt, & quomodo intelligatur non esse revocata; & quid in hoc sentiendum sit? Explicat Curs. Moral. tom. 4. tract. 18. cap. 2. punct. 6. §. 1.

TRIGESIMASEPTIMA propositio.

**INDULGENTIÆ CONCESSÆ
Regularibus revocata à Paulo V,
hodiè sunt revalidata.
Damnata.**

EXPLANATIO.

346 **S**entiendum ergò est, non esse hodiè revalidatas indulgentias, quas Paulus